

Nr. 26. Częstochowa, dnia 23 grudnia 1934 r. Rok IV.

Mal. Kerro Maartta (1625—1713).
Matka Boska z Dzieciątkiem Jezus w stajence
(z galerji obrazów w Dreźnie).

SZOPKA.

Pod choinką, pod zieloną
Stoi szopka. W Betleemie
Dziecię w żłobie, tam złożono,
Bóg, co przyszedł na tę ziemię.

Nad nim Józef i Maryja,
Wkoło króle i pasterze,
Chór Aniołów śpiewa „Gloria",
Czczą Dzieciątko wszyscy szczerze.

Nad szopeczką gwiazda świeci,
Nad szopeczką łuna płonie,
Patrzcie wszystkie polskie dzieci,
Bóg wyciąga do Was dłonie!

A więc hołd Mu szczery dajmy,
Tak serdecznie, tak z ochotą
Jezusowi zaśpiewajmy,
Złóżmy w darze piosnkę złotą:

Kiedy światło wkoło zgaśnie,
Piosnka nasza go utuli,
Dziecię Boże słodko zaśnie,
Luli Jezu, luli, luli.

P. Budzyńska.

Wszystkim kochanym dzieciom,

które tak gorliwie czytają „Niedzielę dla dzieci“ i maleńkim moim przyjaciołom, składam serdeczne życzenia „Wesołych Świąt i Nowego Roku“.

Ciocia Belunia.

BASIA — SIEROTA.

Basia była sierotą. Czy wiecie co to znaczy? Nie miała tatusia, mamusi, ani nawet nikogo z rodzeństwa. Przygarnęła ją z litości daleka ciotka, ale że była biedna, małej Basi było u niej i źle i obco. Chodziła ciągle w jednej, połatanej sukienczynie, buciki miała tylko w zimie i to również podarte, zniszczone. Przechodząc koło sklepów pełnych ubranek i obuwia, z żalem myślała, że to nie dla niej. Widząc swoje rówieśniczki ubrane i ciepło obute, śledziła ich uważnie i z bólem znów myślała, że to nie dla niej.

Chodziła do szkoły, ale i tu dla małej sieroty pełno było przykrości: brakowało książki, ciocia nie miała często na zeszyt, lub głód Basi dokuczał i zimno. Siedziała w ławce na swojem miejscu zawsze cicha i smutna, opuszczona, a często pogardzana przez koleżanki.

Święta Bożego Narodzenia tak radosne dla każdego dziecka, z choinką i podarkami, byby dla Basi dniem jak i inne, nie rozjaśnionym żadną radością.

Biedna Basia-sierota, prawda?

I gdzie to, w jakiem mieście, w jakiej szkole była taka mała smutna Basia?

O dzieci kochane! W każdem mieście, w każdej szkole i klasie, jest taka dziewczynka, a dzieci obok których mieszka lub z któremi przebywa nie widzą jej nędzy. Patrzą często obojętnie, nieraz z pogardą, wyciskając z oczu takiej Basi bolesne łzy. Nie dzielą się z nią zabawkami, nie przyjaźnią się z niemi a omijają zdaleka. Ileż jest takich biednych dziewczynek: Marysie, Zosie lub Józie czy Hanki.

Czy pomyślałyście o nich przy nadchodzących świętach narodzin Boskiego Dzieciątka?

Czy te dzieci, co mają matusię i tatusia, rodzeństwo i wesołe święta nie mogłyby się postarać o jakąś radość dla opuszczonej sierotki?

W cieple rodzinnego, bodaj nawet najskromniejszego domu słodko jest, radośnie i miło. A gdzie spędzają święta Basie—sieroty, Basie—opuszczone, bardzo biedne dziewczynki?

Znam wasze serca, droga moja dziatwo, więc wiem, że zastanowicie się nad słowami, które tu napisałam, a nie jedna koleżanka czy kolega znajdzie w waszym domu gorący obiad, lub spędzi świąteczne popołudnie.

Wszak zgadłam?

Ciocia Belunia.

PRAGNIENIA RYCERZA JEZUSOWEGO.

Umilknął ptasząt słodki śpiew,
Uwiędły w sadzie kwiaty,
Szeregi smutnych, starych drzew
Zrzuciły z liści szaty.
Wśród takiej pustki w zimną noc
Dziecina zejdzie mała,
Zejdzie grzechową złamać moc,
Z nią zstąpi niebios chwała.
Czemże Ci, Jezu dobry mój,
Ubiorę szopkę lichą?
Czemże ustroję żłóbek Twój,
W tę świętą nocką cichą?
Pusto w ogrodzie, w szronie sad,
Pod śniegiem zmarzłe kwiecie,
Takbym Cię w kwiaty ubrał rad,
O słodkie, Boże Dziecię.
Kwiatowa, cudna, słodka woń
Cieszyłaby Cię, Panie,
I Twa dziecięca święta skroń
Na lilji legła łanie.
O wiem, co zrobię, w sercu mem
Zasadzę kwiat kochany,
Co wonią swą i pięknem swem
Ozdobi szopki ściany.
Lilję czystości, Matko daj,
Niech kwitnie w sercu mojem!
Niech Jezusowi przypomni raj
Barwą i wdziękiem swojem.

DWIE WIGILJE.

Było to kilkanaście lat temu. Zosia i Marysia siedziały same ze swoją mamusią w pustem, zimnem mieszkaniu. Na świecie szalała wojna okropna i sroga. Tatuś i dwaj bracia byli w wojsku i od paru tygodni wieści od nich nie było. Mamusia płakała z obawy o nich i pracowała, żeby ściągnąć do domu trochę żywności i opału, bo owszystko było bardzo trudno; one uczyły się, a popołudniu pomagały biednej, zmęczonej mamusi, jak mogły. Razu pewnego były same w domu, bo mamusia wyszła za węglem ,za którym już od paru dni chodziła.

— Czy wiesz, że za 3 dni gwiazdka — rzekła 12-letnia Zosia do 15-letniej Marysi. Ale pewno nic nam nie przyniesie.

— Żeby choć wieść od tatusia przyniosła i od chłopców! — westchnęła Marysia. — Słuchaj, Zosieńko, nie trzeba przed mamą narzekać na to, że nie będzie drzewka ani gwiazdki w tym roku. Nawet toby było jakoś nieładnie tu cieszyć się i radować, kiedy tatuś i chłopcy w polu lub może... nie dokończyła, bo nie śmiała wyrazić strasznej myśli, co jej przez głowę przeleciała.

— Prawda, Maryś, ja zawsze o sobie naprzód myślę — rzekła ze skruchą Zosia, która jako najmłodsza, psuta była trochę w domu — ale jak że nie ucieszyć się ani trochę, że Dzieciątko Boże na świat przyszło.

— Wiesz co, cieszyć się można, ale w tym roku trzeba to robić jakoś inaczej. Poprośmy to Dzieciątko, żeby nam wróciło tatka i braci i skończyło tę straszną wojnę i ofiarujmy na tę intencję przykrość, że taka smutna u nas w tym roku wilja.

— A ja dam moje pieniądze na gwiazdkę dla chorych żołnierzy, tych co tu obok leżą w szpitalu.

— I ja też. Zaniesiemy im to zaraz jutro, jak mamusia pozwoli.

Matka pozwoliła. Rada była nawet temu, że jej dziewczynki same tak postanowiły. Jej bowiem było tak boleśnie myśleć o wilji i o świętach, gdy mąż i synowie byli zagrożeni co chwila ,a tu znowu nie chciała zasmucać już i tak smutnych duszyczek swoich córeczek. Święta zeszły na nabożeństwie cicho, ale mniej smutnie niż myślały. Dzieciątko Jezus wlało im w serca otuchę i nadzieję, a w drugie święto jakby cudem przyszła kartka od ojca, że żyje i razem z chłopcami w stosunkowo bezpiecznem miejscu spędza święta.

— Widzisz, wysłuchało nas Dzieciątko — mówiła Zosia do siostry.

Wreszcie ustała wojna.

W rok potem. w tem samem mieszkaniu panowało wesele, gwar i śmiech. Bo i tatko wrócił i obaj chłopcy. Mieli jeszcze na sobie mundury wojskowe ,ale ponieważ wojna była już ukończona, obydwaj mieli wrócić do przerwanych studjów. Jeden ubiera właśnie z Zosią drzewko, a drugi majstruje coś koło szopki i ustawia ją na stoliku. Tatuś siedzi na fotelu, trochę zmęczony, ale wesół, rad i szczęśliwy. Mamusia z Marysią w kuchni, śpieszą się jak mogą, bo chłopaki głodne.

Przy opłatku, Zosia szepnęła Marysi: „Pamiętasz zeszłoroczną wilję?"

PIOSENKA PRZY CHOINCE.

Stoi, stoi choineczka,
Świeczki palą się,
A w serduszkach tak wesoło,
Aż się śpiewać chce!
Miłe drzewko, oj tak miłe
Niesie dary nam
Dała nam je złota gwiazdka

Co zabłysła tam.
Co zabłysła nam na niebie
W uroczysty czas,
Bo dziś Boże Dzieciąteczko
Gości w pośród nas.
Stoi, stoi choineczka,
Świeczki palą się,
A w serduszkach tak wesoło,
Aż się śpiewać chce!

Jędrusiowi z Wichunia. Za śliczną, własnoręczną malowaną kartkę z życzeniami świątecznemi przesyłam podziękowania również życzę „Wesołych Świąt".

Stefankowi Krężelowi z Sosnowca. Dziękuję Ci za życzenia świąteczne i Tobie również przesyłam. Znaczki dla murzynków otrzymałam. Stalówki można zbierać także Współczuję Ci niezmiernie, że tatuś nie ma pracy, może Nowonarodzone Dzieciątko coś pomoże!

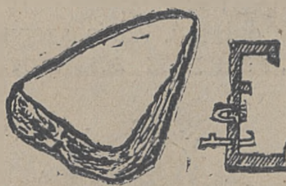
St. Wojtaszczyk, Niwka. Nagrodę wysłałam, jeśli jeszcze nie otrzymałeś, natychmiast donieś. Za pozdrowienia dziękuję.

Jance Gardelance z Zawiercia. Z braku czasu nie mogę Ci odpisać na list osobiście. Tą drogą przyjm życzenia wszelkiej pomyślności, obfitych łask Bożych i spełnienia zamiarów.

Wszystkie dzieci pozdrawia

Ciocia Belunia.

DLA ROZRYWKI

Rebusik.

Zagadka 1.

Żywa pułapka na myszy, która chodzi, widzi i słyszy; Nazwa z trzech liter się składa: Kto z was pierwszy odpowiada?

Zagadka 2.

Co jest dłuższe, lato czy jesień?

Za dobre rozwiązanie przeznaczamy, jak zwykle, trzy nagrody książkowe, które zostaną rozdane przez losowanie.

Dziecko.

Halusia jest niegrzeczna i nie chce się pożegnać z ciocią, która przyszła w odwiedziny. Mamusia chce przełamać jej upór i powiada:

— Chodź, Halusiu, bądź rozsądna! Jak się mówi, gdy ciotunia odchodzi?

Halusia: — Dzięki Bogu!

Tylko dwaj.

— Ilu synów miał Noe?

— Trzech: Sema, Chama i Jafeta.

— Czy wszyscy pomarli?

— Nie, tylko dwaj. Cham żyje jeszcze w Rosji.

W szkole.

— Gdzie leży Madera?

— W piwnicy, proszę pana profesora. Ojciec przechowuje aż 12 butelek.